

Idi, gradi Kraljevstvo nebesko...

Ljiljana

Utorak, 08 Ožujak 2011

Zovem se Ljiljana. Član sam karizmatičke molitvene zajednice „Emanuel“ iz Gruda. Želim posvjedočiti kako je Gospodin surađivao sa mnom na jednom zadatku koji sam dobila u Zajednici. Koliko je širio moju i Njegovu misao o potrebi zajedništva. Nesumnjivo, Gospodin uvijek čini velika djela samo je pitanje vidimo li mi to, a ovdje je bio konkretan i djelotvoran. Ideju zajedništva proširio je na najljepši mogući način.

Naime, pred kraj prošle godine nekoliko članova naše zajednice dobilo je pomalo neobičan zadatak. Svatko od nas je primio iznos od 100 KM s ciljem da ih svatko na svoj način upotrijebi za evangelizaciju - za izgradnju Kraljevstva nebeskog. I prvo što sam molila Gospodina bilo je da mi pokaže kako i gdje taj novac upotrijebiti. Uistinu sam sve predala u Njegove ruke. Na odgovor nisam dugo čekala. Samo nekoliko dana kasnije čitajući tekst jedne prezentacije moje srce je zakucalo jače. Suze su same navirale čitajući slijedeće:

„Zamislite, niti Marija nije mogla učiniti ono što može učiniti jedan svećenik.

Shvati: niti jedan od Anđela, ni Arhanđela, ni Mihael, ni Gabrijel, ni Rafael, niti jedan od knezova koji su pobijedili Lucifera ne mogu učiniti ono što može jedan svećenik.

Shvati: da je Gospodin Isus na Posljednjoj Večeri učinio veće čudo od stvaranja svemira sa svom svojom ljepotom, kad je pretvorio kruh i vino u svoje Tijelo i Krv za hranu svijeta.

I da taj uzvišeni čin pred kim se klanjanju anđeli i ljudi, može ponoviti svaki dan jedan svećenik.

Zamisli se nad jednim drugim čudom kojeg svećenik može učiniti: Oprostiti grijeh.

Ono što on sveže u dnu svoje skromne ispovjedaonice, Bog je obavezan, zbog svoje vlastite riječi, to svezati i na Nebu. I ono što razriješi u isti čas ga razriješi i Bog.

Kad pomislimo da je čovječanstvo otkupljeno i da svijet opstoji jer ima ljudi i žena koji se svaki dan hrane Otkupiteljskim Tijelom i Krvlju koje

samo svećenik može učiniti.

Zamisli da bi svijet umro od najgore gladi kad bi nestalo ovo malo kruha i ovo malo vina.

Zamisli da bi se to moglo dogoditi jer nedostaje svećeničkih zvanja..... Shvatimo da je pomoći sagraditi ili uzdržavati jedno sjemenište ili novicijat umnožavati Otkupiteljeva rođenja. Shvatimo da je pomoći školovati jednog sjemeništara ili novaka, to je pripremiti put po kojem će doći na oltar jedan čovjek. "

Tu nisam pročitala ništa novo što već nisam i sama znala. Ali ovaj put je bilo drugačije. Bilo je nekako posebno. U srcu sam znala da mi Gospodin odgovara na pitanje što učiniti s onim novcem. Ali naravno kako je ljudsko srce slabo i nerijetko sumnja, tako sam i ja mislila da je novac koji ja imam uistinu premalo za tako plemenitu nakanu. Ali opet je Gospodin bio taj koji je raspršio moje sumnje pitajući me: „A što je bilo onih pet kruhova i dvije ribice za onako silno mnoštvo?" Rekla sam dalje: „Dobro, a kome konkretno pomoći? Kojem sjemeništu?" Gospodin je opet na uistinu čudesan način pokazao na Djelo sv. Petra apostola. To me tako razveselilo i jednostavno sam odlučila slijediti Njegove poticaje. A oni su stizali jedan za drugim. Gospodin je govorio kroz Sveto Pismo i podsjećajući me na čudesno umnažanje kruha u pustinji, a posebno riječima „A On uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, blagoslovi ih i razlomi pa davaše učenicima da posluže mnoštvo" (Lk 9,16) u mom srcu i umu na poseban način probudio misao na zajedništvo i evangelizaciju. Znala sam da tu misao treba oživotvoriti. Zato sam sve što se dogodilo podijelila sa nekoliko svojih prijatelja koji su radosno prihvatili da i sami budu dio tog predivnog plana. A Gospodin je pred nama otvorao vrata i pokazivao put. Meni je Gospodin otvorio vrata za evangelizaciju u mojoj radnoj sredini i to iskustvo je nezaboravno. Ne znam koliko srca pri tom je dotaknuto jer često na plodove trebamo čekati i duže vremena, ali ono što je Gospodin učinio za mene je veliko. Nikada nisam mogla zamisliti da ću moći pobijediti one ljudske obzire i predrasude koji nas prečesto sputavaju i bez straha da ću biti ismijana javno govoriti o Euharistiji, o Živom Isusu na oltaru i o uzvišenosti svećeničkog zvanja. A to se upravo dogodilo. Bila sam presretna zbog toga i osjetila sam jednu novu snagu i slobodu u sebi što je sve nesumnjivo Božje djelo.

Gospodin je učinio i druge predivne stvari. Milošću Božjom pozvani

svakoga tjedna sastaje se molitvena grupa koja je nastala spontano slijedeći Božje poticaje kroz ovu ideju zajedništva i evangelizacije. Kroz slavljenje i molitvu Gospodinu prikazujemo naše molitve za svećenike i svećenička zvanja i sve druge potrebe koje nam Gospodin stavlja na srce. Trenutno nešto više od četrdeset osoba povezanih u zajedništvu svakoga dana moli krunicu za svećenike, posti te ove nakane prikazuje na svetoj misi. Čvrsto smo uvjereni da će Gospodin pridružiti još mnoge članove i umnožiti neizmjereno plodove zajedništva i molitve.

Evangelizirajući svatko na svoj način prikupljali smo i novčana sredstva koja smo darovali za ovu plemenitu nakanu. I u Ime Isusovo idemo dalje i nastavljamo zajednički moliti, evangelizirati i prikupljati sredstva za pomoć u školovanju sjemeništara u misijskim zemljama. A Gospodin neka se proslavi silno kroz naša djela i molitve. Hvala i slava Gospodinu!